

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/6/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015201240
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015201240.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobkyne: L. A., C., zastúpená advokátom: JUDr. Ivan Syrový, PhD., Advokátska kancelária Ivan Syrový s.r.o. so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, proti žalovanému: Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Sobrance, Štefánikova 10, Sobrance, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. PPZ-HCP-SO1-182-007/2015 z 13. októbra 2015, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/127/2015-50 z 30. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/127/2015-50 z 30. júna 2016 m e n í tak, že rozhodnutie Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance z 13. októbra 2015, č.p.: PPZ-HCP-SO1-182-007/2015, ako aj disciplinárny rozkaz č. 5 riaditeľa Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Maťovské Vojkovce z 11. septembra 2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 355,73 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Ivan Syrový, PhD., Advokátska kancelária Ivan Syrový s.r.o..

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 6S/127/2015-50 z 30. júna 2016 postupom podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu ako nedôvodnú zamietol. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správnych orgánov v medziach žaloby bolo v súlade so zákonom č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov. O trovách

konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a žalobkyni, ktorá v konaní úspešná nebola, nepriznal právo na ich náhradu.

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaného č. PPZ-HCP-SO1-182-007/2015 z 13. októbra 2015, ktorým bolo žalobkyni ako príslušníčke Policajného zboru služobne zaradenej v stálej štátnej službe vo funkcii referent Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Maťovské Vojkovce, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie, a na základe zistených skutočností rozhodol žalovaný podľa § 243 ods. 4 zákona odvolanie zamietnuť a napadnutý rozkaz potvrdiť.

3. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Maťovské Vojkovce Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 5 z 11. septembra 2015 bolo žalobkyni ako policajtku uložené podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie, ktorého dôvodom bola skutočnosť, že 29. júla 2013 nepodpísala prezenčnú listinu „Oboznámenie sa s PLÁNOM SLUŽIEB na mesiac august 2013“, evidovanú ako príloha č. 1 k č.p. PPZ-HCP-SO13-1-012/2013, hoci sa so schváleným plánom služieb nadriadeným 29. júla 2013 oboznámila pred nástupom do služby plánovanej od 20.00 hod. do 08.00 hod. 30. júla 2013. Porušenie povinnosti policajtkou bolo zistené 31. júla 2013 o 07.30 hod. riaditeľom Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Petrovce počas kontroly prezenčnej listiny. Uvedené konanie bolo nadriadeným vyhodnotené ako porušenie základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona, podľa ktorého je policajt povinný plniť si svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, pretože žalobkyňa nepostupovala v zmysle článku 2 ods. 7 pokynu riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Prezídia Policajného zboru č. 2/2012, ktorým sa určuje rozsah a vedenie evidenčných pomôcok na oddeleniach hraničnej kontroly Policajného zboru, pokynu riaditeľa OHK PZ Petrovce evidovaného pod č.p. PPZ-HCP-SO13-26-002/2013 (ďalej len „pokyn“ OHK PZ Petrovce“) a ani v zmysle úlohy č. 27 uloženej na pracovnej porade riaditeľa OHK PZ Petrovce evidovanej v prílohe č. 1 pod č. p. PPZ-HCP-SO13-15-008/2013 (ďalej len „úloha č. 27“). S pokynom UHCP PPZ bola policajtká oboznámená 23. novembra 2013 s pokynom OHK PZ Petrovce oboznámená 10. januára 2013 a s úlohou č. 27 bola oboznámená 13. júna 2013.

4. Krajský súd z obsahu pripojených administratívnych spisov zistil, že žalobkyňa sa s plánom služieb oboznámila a na vyžiadanie k nahliadnutiu podpísala aj osobitnú prílohu listu plánu služieb 31. júla 2013 o 08.13 hod. počas služby. Podľa vyjadrení por. T. Y. a npor. Ing. U. Q. obidvaja videli 29. júla 2013 žalobkyňu, že si prevzala obal s plánom služieb, ktorý mala v rukách, resp. obal, v ktorom mal byť uložený aj rozpis služieb na mesiac august 2013, tento po 26 minútach vrátila na miesto, z čoho usúdili, že sa oboznámila aj s rozpisom služieb. Žalobkyňa k ich vyjadreniam uviedla, že tieto vyjadrenia ešte nesvedčia o tom, že aj keď obal, v ktorom mal byť založený aj rozpis služieb na nasledujúci mesiac, t.j. august 2013 mala v rukách, zobrala so sebou, že sa s nim aj oboznámila.

5. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol k námietke žalobkyne, že správne orgány nepostupovali v konaní tak ako im to bolo uložené v rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/264/2013-57 z 3. apríla 2014, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Sžo/56/2014 z 1. júla 2015, že správne orgány bolo uložené, aby žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa s dôkazmi, ktoré boli urobené potom, čo prvostupňový správny orgán vydal disciplinárny rozkaz tak, aby sa k jednotlivým dôkazom mohla vyjadriť, prípadne navrhnúť ďalšie dôkazy. Táto úloha, ktorá bola daná správne orgánu z jeho strany bola splnená, pretože ako vyplýva z obsahu pripojených administratívnych spisov, žalobkyňa bola oboznámená so spisovým materiálom a všetkými dôkazmi 9. septembra 2015 a 7. októbra 2015. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa po tom, čo bola

oboznámená so všetkými vykonanými dôkazmi, navrhla nejaké ďalšie dokazovanie vo veci, ktoré by mal správny orgán vykonať. Čo sa týka podstaty samotného skutku, ktorý jej nadriadený považoval za disciplinárne previnenie a ktoré spočíva v nepodpísaní prezenčnej listiny 29. júla 2013, to je v deň kedy nastúpila do plánovanej služby a nepodpísala prezenčnú listinu patriacu k oboznámeniu sa s plánom služieb na mesiac august 2013 evidovanej pod č. 1, č.p. PPZ-HCP-SO13-1-012/2013, ale žalobkyňa prezenčnú listinu, ktorá bola pripojená k Oboznámeniu sa s plánom služieb podpísala až pri ďalšej službe 31. júla 2013 o 08:13 hod. Medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobkyňa nastúpila do plánovanej služby 29. júla 2013 o 20.00 hod., ktorá sa jej mala končiť 30. júla 2013 o 08.00 hod. a žalobkyňa ani žiadnym spôsobom nevyvrátila, že by neprevzala obal z miestnosti dennej služby, v ktorom mal byť založený aj rozpis služieb na nasledujúci mesiac, t.j. na mesiac august, že by s ním neodišla z tejto miestnosti a obal naspäť vrátila asi po 26 minútach. To, že bola v miestnosti dennej služby, zobrala obal, v ktorom bol založený aj rozpis služieb na nasledujúci mesiac so sebou a ho vrátila po určitom čase, potvrdil vo svojich výpovediach por. T. Y. a npor. Ing. U. Q.. Ani jeden z nich nebol prítomný pri tom, keď prevzala obal a následne vzala so sebou, kde boli založené listiny, s ktorými sa mal policajt pred nástupom do služby oboznámiť. Podľa názoru krajského súdu, ak žalobkyňa mala povinnosť pred nástupom do služby oboznámiť sa so všetkými listinami, potom mala povinnosť sa oboznámiť aj s listinou, ktorá bola uložená v príslušnom obale, a to rozpis služieb na nasledujúci mesiac - august 2013. Súd sa nestotožnil s jej námietkou, že nebolo preukázané, že skutočne sa oboznámila aj s rozpisom služieb, hoci bol v obale, kde boli založené aj iné listiny, pretože jej povinnosťou sa bolo oboznámiť so všetkými listinami a teda aj s listinou Rozpis služieb na nasledujúci mesiac - august 2013. Súd sa nestotožnil s námietkou, že s plánom služieb na mesiac august sa oboznámila včas, keďže sa s ním oboznámila dňa 31. júla 2013 o 08:13 hod., kedy podpísala aj prezenčnú listinu, pretože aj v zmysle úlohy č. 27 sa mala oboznámiť s plánom svojich služieb aktuálnymi internými aktmi a riadeniami a aktuálnym preškolením právnych noriem a potvrdiť svojim podpisom najneskôr po nástupe prvej služby podľa plánu služieb, teda už pri nástupe do služby 29. júla 2013 a nie až prvý deň v mesiaci, pre ktorý bol rozpis služby, teda by malo stačiť aj posledný deň predchádzajúceho mesiaca. Tomu, že sa žalobkyňa mala oboznámiť s plánom služieb na nasledujúci mesiac pri nástupe do najbližšie služby, v danom prípade u žalobkyne najbližším dňom nástupu do plánovanej služby bol deň 29. júl 2013, čomu svedčí aj článok 2 ods. 7 pokynu RUHCP PPZ. Riaditeľ prostredníctvom stálej služby zabezpečí oboznámenie sa s plánom všetkými policajtmi tak, aby mohol následne toto oboznámenie preukázať. Toto oboznámenie a preukázanie sa týka aj zmien v pláne. Každý policajt je povinný pri prvom nástupe do služby, po schválení plánu alebo po vykonaní zmeny v pláne oboznámiť sa s plánom alebo s vykonanou normou, ktorá sa ho týka a toto oboznámenie potvrdiť svojim podpisom s uvedením dátumu oboznámenia sa s plánom a so zmenou v pláne musí byť policajt oboznámený najneskôr tri dni pred nástupom do služby. To neplatí, ak si to vyžaduje plnenie neodkladných úloh.

6. Podľa úlohy č. 2 pokynu riaditeľa OHK PZ Petrovce č.p. PPZ-HCP-SO13-26-002/2013 je policajtom Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Petrovce uložená povinnosť pri nástupe do služby oboznámiť sa s aktuálnymi došlými písomnosťami, rozkazmi, pokynmi a zároveň potvrdiť oboznámenie sa svojim podpisom na písomnosti.

7. Úloha č. 27 uložená na pracovnej porade riaditeľa OHK PZ Petrovce, ktorá sa konala 13. júna 2013 je evidovaná pod č.p. PPZ-HCP-SO13-15-008/2013 ukladá policajtom oboznámiť sa s plánom svojich služieb aktuálnymi internými aktmi riadenia a aktuálnym preškolením právnych noriem a potvrdiť svojim podpisom najneskôr po nástupe prvej služby podľa plánu služieb.

8. K námietke zániku práva uplynutím objektívnej lehoty poukázal krajský súd na citované ustanovenie § 254 ods. 4 zákona, že ak policajt uplatní svoje právo a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia lehota počas konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré sa vedie konanie na výkon rozhodnutia. Ako vyplýva z obsahu pripojených administratívnych spisov, skutok sa stal 29. júla 2013, prvá žaloba na Krajský súd v Košiciach bola doručená 19. novembra 2013 a administratívny spis bol vrátený späť na Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Sobrance, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru Krajským súdom v Košiciach dňa 19. augusta 2015. Pre uloženie disciplinárneho opatrenia sú stanovené lehoty, ktoré sú uvedené v § 57 ods. 1 zákona

a podľa neho za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najneskôr v nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajta dozvedel o výsledku tohto prešetrenia. Táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Teda po tom, čo bol vrátený administratívny spis krajským súdom 19. augusta 2015 disciplinárny rozkaz č. 5 bol vydaný 11. septembra 2015, teda v zákonne stanovenej 30-dňovej lehote. Z obsahu pripojených administratívnych spisov vyplýva aj to, že disciplinárny rozkaz bol vydaný nadriadeným žalobkyni, ktorý bol jej v čase vydávania disciplinárneho rozkazu.

9. S námietkou diskriminačného postupu zo strany nadriadených voči žalobkyni sa krajský súd rovnako nestotožnil, pretože podľa § 49 písm. d/ zákona je nadriadený povinný navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností. Teda, ak nadriadený má podozrenie z porušenia služobnej povinnosti žalobkyňou, bol povinný vo veci konať, tieto dôsledne prešetriť a vydať aj rozhodnutie. Nie je možné považovať za diskriminačný postup zo strany žalovaného, resp. prvostupňového správneho orgánu, ak žalobkyňa viackrát poruší svoje služobné povinnosti, že možno ju postihovať iba za jedno porušenie služobnej povinnosti a ďalšie porušenie služobnej povinnosti, ak by boli prešetrované, by mali súvisieť s diskriminačným postupom zo strany nadriadeného voči nej. Taktiež pre toto konanie nie je podstatné a rozhodujúce to, aby súd skúmal a preveroval, či nadriadený žalobkyni pri porušení služobných povinností aj iných podriadených postupuje tak, ako vo vzťahu k nej, napr. kde poukazuje na to, že nie vždy všetci jej kolegovia (policajti) podpisovali prezenčné listiny, resp. listiny, že boli oboznámené s nejakými úlohami, pokynmi a podobne. V tomto konaní sa preskúmava a zisťuje iba to, či zo strany žalobkyne došlo k porušeniu služobných povinností tak, ako sú uvedené v skutku, za ktorý jej bolo uložené disciplinárne opatrenie.

10. K námietke žalobkyne, kde poukazuje, že z jej strany nedošlo k závažnému porušeniu disciplíny treba uviesť, že uloženie toho ktorého disciplinárneho opatrenia je výlučne v kompetencii priameho nadriadeného, ktorý pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada na podmienky, ktoré sú stanovené v § 56 ods. 2 zákona. Opakované prípady bezdôvodného nepodpisovania došlých písomností na preškolenie zo strany žalobkyne bolo preukázané teda opakovane neplnenie pokynov nadriadených uložených formou pokynov a samotných úloh, na ktoré bola žalobkyňa upozornená zo strany nadriadeného, bolo zo strany nadriadeného postupované v súlade so zákonom a aj z toho dôvodu jej bolo uložené najmiernejšie disciplinárne opatrenie. Pre nadriadeného zo zákona nevyplýva povinnosť, aby mal zohľadňovať aj tú skutočnosť, či pri uložení disciplinárneho opatrenia bude mať táto skutočnosť vplyv na odmeny, teda nie je takou skutočnosťou, ktorú by mal zvažovať a posudzovať pri porušení disciplíny.

11. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobkyne, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmatel'né z dôvodov nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, resp. že rozhodnutie žalovaného nemá náležitosti, ktoré má mať podľa § 241 ods. 1, 2, 3 zákona. Preskúmané rozhodnutie žalovaného má všetky náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 73/1998 Z.z. a žalovaný sa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia osobitne vysporiadal s každou námietkou, ktorú žalobkyňa uviedla v odvolaní proti disciplinárnemu rozkazu.

II.

12. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas kasačnú sťažnosť, z dôvodov, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa navrhla aby odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. júna 2016, sp.zn. 6S/127/2015 tak, že rozhodnutie Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance z 13. októbra 2015, č.p.: PPZ-HCP-SO1-182-007/2015, ako aj disciplinárny rozkaz č. 5 riaditeľa Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Maťovské Vojkovce z 11. septembra 2015 sa zrušuje a vec sa vracia orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie.

13. V dôvodoch kasačnej sťažnosti uvádza žalobkyňa, že žalobou namietala zánik práva podľa § 57 ods. 1 zákona s poukazom na § 254 ods. 3 zákona platných v čase vydania disciplinárneho rozkazu. Podľa § 57 ods. 1 zákona platného v čase vydania disciplinárneho rozkazu „za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najskôr v nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak konanie policajta, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrovania iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajta dozvedel o výsledku tohto prešetrovania; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“ Podľa § 254 ods. 3 zákona „k zániku práva z dôvodu, že nebolo v ustanovenej lehote vykonané, dochádza len v prípadoch uvedených v § 57, § 58 ...“

14. Keďže najvyšší súd v rozsudku z 1. júla 2015 (3Sžo/56/2014) potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. apríla 2014 (6S/264/2013), pôvodný disciplinárny rozkaz z 12. septembra 2013 (PPZ-HCP-SO1-234-016/2013) bol zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému správneému orgánu, sa podľa žalobkyne na tento prípad vzťahuje uvedené uplynutie objektívnej lehoty 1 rok na uloženie disciplinárneho opatrenia. Žalobkyňa namietala, že týmto postupom sa ex lege predlžuje len subjektívna lehota 30 dní, na rozdiel od objektívnej lehoty, ktorá v tomto prípade uplynula.

15. Žalobkyňa argumentovala, že krajský súd poukazujúc na § 254 ods. 4 zákona dospel k nesprávneému právneému posúdeniu veci, pretože si zamieňal inštitúty premlčania a preklúzie. Žalobkyňa namietala preklúziu, teda zánik práva súd sa však venoval subjektívnej lehote na vydanie disciplinárneho opatrenia 30 dní. Je evidentné, že od 29. júla 2013, kedy sa mala žalobkyňa disciplinárne previniť, do vydania druhého disciplinárneho rozkazu 11. septembra 2015 riadne uplynula objektívna lehota na disciplinárne potrestanie a v zmysle § 254 ods. 3 zákona došlo ku zániku práva - preklúzii. Skutočnosť, že zákon nerieši spočívanie objektívnej lehoty, nemôže byť v neprospech žalobkyne a nemôže sa vykladať tak, že by objektívna lehota nejakým spôsobom bola prerušená a neplynula, pretože zákonodarca takéto prípady neupravil.

16. Žalobkyňa namieta, že súd nesprávne právne posúdil vec na str. 9 rozsudku, keď v žalobe namietala obsahový rozpor predpisov, ktoré upravujú policajtovo oboznamovanie sa s plánmi služieb. Ide o písomný pokyn 1, ktorý stanovuje: „Riaditeľ, prostredníctvom stálej služby zabezpečí oboznámenie sa s plánom všetkými policajtmi tak, aby mohol následne toto oboznámenie preukázať. Uvedené oboznámenie a preukázanie sa týka aj zmien v pláne. Každý policajt je povinný pri prvom nástupe do služby po schválení plánu, alebo po vykonaní zmeny v pláne oboznámiť sa s plánom alebo s vykonanou zmenou, ktorá sa ho týka a toto oboznámenie potvrdiť svojim podpisom s uvedením dátumu oboznámenia sa. S plánom a so zmenou v pláne musí byť policajt oboznámený najneskôr 3 dni pred nástupom do služby, to neplatí, ak si to vyžaduje plnenie neodkladných úloh. Oboznámenie policajt potvrdí priamo v pláne na jeho druhej strane, alebo v osobitnej prílohe plánu ...“ Písomný pokyn 2, ktorý stanovuje: „Pri nástupe do služby oboznámiť sa s aktuálnymi došlými písomnosťami, rozkazmi, pokynmi a zároveň potvrdiť oboznámenie sa svojim podpisom na písomnosti.“ Podľa žalobkyne je v rozpore s vyššie uvedenými pokynmi Úloha č. 27, ukladajúca povinnosť: „Oboznamovať sa s plánom svojich služieb, aktuálnymi internými aktmi riadenia a aktuálnym preškolením právnych noriem a potvrdiť ho svojim podpisom najneskôr po nástupe prvej služby podľa plánu služieb.“ Zo znenia úlohy je zrejmé, že policajt má povinnosť oboznámiť sa s plánom služieb najneskôr po nástupe služby podľa plánu služieb, pričom podľa náš plán služieb je práve ten plán služieb, ktorý je určený na nasledujúci mesiac, v prípade žalobkyne ide o plán služieb na mesiac august 2013 a oboznámenia vrátane podpisu mala povinnosť vykonať najneskôr prvú službu v mesiaci august 2013, ona si túto povinnosť splnila o deň skôr, a to 31. júla 2013. Žalobkyňa mala zato, že pokiaľ existuje rozpor medzi písomným pokynom 1, písomným pokynom 2 na jednej strane a Úlohou na strane druhej, nie je možné aby kvôli tomu niesla žalobkyňa disciplinárnu zodpovednosť, pokiaľ konala v súlade s Úlohou č. 27, ktorá je v rozpore s ostatnými dvoma predpismi. Tento rozpor by nemal byť na ťarchu žalobkyne o to viac, že závažnosť porušenia, ktoré je žalobkyne kladené za vinu je nepatrná. Výkon žalobkyne nebol nijako ohrozený a jej včasným

nástupom na výkon štátnej služby podľa plánu na mesiac august 2013 bol z jej strany riadne zabezpečený.

17. Žalobkyňa ďalej poukázala na diskriminačný postup pri ukladaní disciplinárneho opatrenia, pretože jej kolega p. L. R., ktorý mal službu so žalobkyňou 29. júla 2013 sa oboznámil a podpísal prezenčnú listinu až 1. augusta 2013 a na iných prezenčných listinách vôbec podpísaný nie je, za čo nebol nijakým spôsobom diskriminovaný. Žalovaná cituje § 11 ods. 2 zákona 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní (ďalej len „antidiskriminačný zákon“) v zmysle, ktorého „žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo“. Podľa názoru žalobkyne, krajský súd nesprávne posúdil túto diskriminačnú námietku žalobkyne a vyhol sa zákonnej povinnosti žalovaného preukázať, že zásadu rovnakého zaobchádzania neporušil, naopak vyslovil sa spôsobom, že nie je jeho povinnosťou skúmať a preverovať postup nadriadeného žalobkyne k iným kolegom. Žalobkyňa má za to, že súd je viazaný celým právnym poriadkom vrátane antidiskriminačného zákona a je povinný na jeho ustanovenia pri aplikácii práva prihliadať aj bez návrhu strán. V prípade, že mal súd za to, že táto časť žalobnej námietky nespadá pod tzv. správny prieskum, námietku žalobkyne v tejto časti mal vylúčiť na samostatné konanie a postúpiť vecne a miestne príslušnému súdu. Podľa žalobkyne ide celý čas zo strany nadriadeného o šikanózne správanie, čo bolo aj dôvodom zmeny miesta výkonu služby žalobkyne.

18. Krajský súd sa s námietkou žalobkyne súvisiacou so skutočnosťou, že pri vydávaní disciplinárneho rozkazu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, keď konečné rozhodnutie bolo podpísané priamym nadriadeným, avšak úkony v disciplinárnom konaní vykonával jej bývalý nadriadený JUDr. B. (po vrátení veci na ďalšie konanie Najvyšším súdom SR). V zmysle § 50 zákona „Nadriadení môžu podriadeným policajtom v rozsahu svojej právomoci udeľovať disciplinárne odmeny a ukladať disciplinárne opatrenia.“ nedostatočne vysporiadal, keď na túto námietku reagoval len jednou vetou. JUDr. B. podľa žalobkyne nielen ako neoprávnený subjekt začal voči nej disciplinárne konanie ale ako neoprávnený subjekt vykonal aj oboznámenie s dôkazmi, pričom túto povinnosť mal výlučne nadriadený žalobkyne. Právne posúdenie krajského súdu je podľa žalobkyne v rozpore s objektívnym právom, nie je možné, aby bola zabezpečená spravodlivosť rozhodnutia, pokiaľ ho vydala iná osoba ako tá, ktorá je na to zo zákona oprávnená. Žalobkyňa uviedla, že dôvodne predpokladá, že účelové konanie JUDr. B. pokračovalo ďalej aj po zrušení prvého disciplinárneho rozkazu najvyšším súdom a vrátení veci na ďalšie konanie.

19. Záverom poukázala žalobkyňa na skutočnosť, že sa súd nevysporiadal s námietkou, že ak už mal správny orgán za to, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu povinností, mal sa vysporiadať s možnosťou uloženia výčitky v zmysle § 54 zákona č. 73/1998 Z.z. a neukladať disciplinárny trest s nepriaznivými následkami pre žalobkyňu. V samotnom rozhodnutí nadriadeného absentuje jasné a zrozumiteľné odôvodnenie, ktoré vedie k neúplnosti, nepreskúmateľnosti a k porušeniu práva na spravodlivý proces.

III.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žiadal, aby kasačný súd v zmysle ustanovenia § 461 SSP kasačnú sťažnosť po preskúmaní ako nedôvodnú zamietol. V súvislosti s bodom týkajúcim sa prekluzívnej lehoty, citoval §246d OSP v zmysle, ktorého: „ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú.“ Ako aj § 254 ods. 4 zákona: „ak policajt uplatní svoje právo a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia lehota počas konania neplynie, to platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré sa vedie konanie na výkon rozhodnutia. Žalovaný mal za to, že objektívna lehota 1 rok, vzhľadom na uvedené ustanovenie, počas konania pred súdom neplynula a teda k zániku práva (preklúzií), ako to namieta žalobkyňa, nedošlo.

21. K námietke obsahového rozporu predpisov upravujúcich oboznamovanie sa policajtov s plánmi služieb uviedol žalovaný, že zo žiadneho zo žalobkyňou uvedených pokynov ani z úlohy nemožno

vyvodit' jej domnienku o tom, že plán služieb uvedený v žalobkyňou citovaných pokynoch je plánom na nasledujúci mesiac a teda sa s ním bola povinná oboznámiť a oboznámenie potvrdiť svojim podpisom najneskôr prvú službu v nasledujúcom mesiaci (1. augusta 2013). Žiaden z uvedených dokumentov nekonkretizuje, že ide o plán služieb na nasledujúci mesiac a ani to nemožno z kontextu vyvodit'. Žalobkyňa s ohľadom na skutočnosť, že v minulosti vykonávala stálu službu, ktorá vo vymedzenom rozsahu zastupuje riaditeľa OHK PZ v čase jeho neprítomnosti, musela mať vedomosť o praktickom dodržiavaní uvedených interných pokynov, napriek tomu vedome postupovala v rozpore s nimi. Žalobkyňa je v služobnom pomere príslušníka PZ od 1. októbra 2005, preto podľa žalovaného musí poznať hierarchiu interných pokynov v zmysle ktorých, bolo povinnosťou žalobkyne konať predovšetkým v súlade s interným predpisom vyššej právnej sily. Tvrdenie žalobkyne, je v rozpore s ustanovením pokynu riaditeľa UHCP PPZ, podľa ktorého musí byť policajt s plánom a so zmenou v pláne oboznámený najneskôr tri dni pred nástupom do služby, ak by mal byť názor žalobkyne správny, nebolo by možné podmienku oboznámenia sa s plánom služieb najneskôr tri dni pred nástupom do služby reálne plniť. Žalobkyňa podľa vyjadrení por. T. Y. a npor. Ing. U. Q., bola videná 29. júla 2013 s otvoreným plánom služieb, o skutočnosti, že žalobkyňa mala plán služieb k dispozícii cca 26 minút svedčí aj kamerový záznam. Podstata disciplinárneho previnenia žalobkyne spočíva v nepodpísaní prezenčnej listiny (prílohy plánu služieb) 29. júla 2013 napriek skutočnosti, že 29. júla 2013 bola podľa plánu služieb žalobkyňa v službe a plán služieb mala preukázateľne k dispozícii, jeho nepodpísaním vedome nesplnila povinnosti uložené internými predpismi.

22. V súvislosti s poukázaním žalobkyne na diskriminačný prístup pri ukladaní disciplinárneho opatrenia, žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa v prvej polovici roka 2013 vo viacerých prípadoch bezdôvodne nepodpisovala všetky došlé písomnosti na preškolenie, na čo bola 13. júla 2013 ústne upozornená riaditeľom OHK PZ Petrovce riaditeľstva. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na ustanovenia § 47, §49 písm. d/ a § 56 ods. 2 zákona. Riaditeľ OHK PZ Petrovce riaditeľstva po viacnásobnom vedomom a bezdôvodnom nepodpísaní všetkých došlých písomností žalobkyňou zvolil v prvom rade ústne upozornenie žalobkyne a až následne v súlade s ustanoveniami zákona prišlo k uplatneniu disciplinárneho opatrenia - písomného pokarhania. Uplatnil teda najmiernejšie disciplinárne opatrenie za porušenie povinností v zmysle pokynov nadriadených. Je nemysliteľné, aby policajt sám selektoval informácie a oboznámil sa len s tými, ktoré považuje za potrebné a tie, ktoré sú podľa jeho názoru menej podstatné, nepotvrdil svojim podpisom na prezenčnej listine, prípadne prezenčnú listinu podpísal neskôr podľa svojho uváženia. Vzhľadom na laxný prístup žalobkyne, nadriadený v rámci svojej právomoci objektívne zhodnotil opakované konanie, resp. nekonanie žalobkyne, ktoré bolo v rozpore s internými predpismi. Žalovaný považoval za potrebné zdôrazniť, že žalobkyne nebolo disciplinárne opatrenie uložené po prvom porušení interných predpisov a aj opakované porušenia za strany žalobkyne riaditeľ OHK PZ riešil osobným ústnym upozornením v snahe odstrániť neakceptovateľné správanie žalobkyne. Keďže k náprave nedošlo, pristúpil k uloženiu najmiernejšieho disciplinárneho opatrenia. Poukazovanie žalobkyne na diskriminačný prístup zo strany nadriadeného považuje žalovaný za účelové odvádzanie pozornosti od podstaty disciplinárneho konania.

23. K námietke žalobkyne, že k žiadnemu škodlivému následku nedošlo, uviedol žalovaný, že Policajný zbor je ozbrojeným bezpečnostným zborom, kde striktné dodržiavanie služobnej disciplíny je jediným zo zásadných predpokladov pre plynulé plnenie služobných úloh uložených zákonom. Nie je možné zo strany nadriadeného tolerovať opakované vedomé neplnenie služobných povinností podriadených policajtov. S ohľadom na to, aby od obdobného konania odradil možných nasledovníkov a to aj v prípade, že sa škodlivý následok nedostavil. (právny názor NS SR sp.zn. 1 Cdo 80/2007)

24. Záverom uviedol žalovaný, že disciplinárny rozkaz vydal 11. septembra 2015 v súlade s ustanovením § 50 zákona riaditeľ OHK PZ Maťovské Vojkovce riaditeľstva 9. septembra 2015, v konaní ďalej pokračoval a disciplinárny rozkaz za porušenie základných povinností policajta podľa §48 ods. 3 písm. a/ zákona vydal riaditeľ OHK PZ Maťovské Vojkovce riaditeľstva, ktorý bol na to zo zákona nie len oprávnený ale aj povinný. K námietke ohľadne uloženia výčitky miesto písomného pokarhania konštatoval žalovaný, že uloženie druhu disciplinárneho opatrenia je výlučne v kompetencii nadriadeného, ktorý vzhľadom na opakované prípady bezdôvodného nepodpisovania došlých písomností

usúdil, že na nápravu policajta a na obnovenie disciplíny nepostačí výčitka a zvolil uloženie najmiernejšieho disciplinárneho opatrenia.

IV.

25. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že považuje tvrdenia žalovaného o tom, že v prvej polovici roka 2013 opakovane a bezdôvodne nepodpisovala písomnosti za vykonštruované a účelové. V prvej polovici roka 2013 bola totiž dlhodobo práceneschopná a čerpala si dovolenku z predchádzajúceho kalendárneho roka a preto nie je zrejmé, kedy sa mala dopustiť opakovaných porušení povinností policajta. Žalobkyňa 15. júla podala sťažnosť na postup JUDr. B., nakoľko jej počas IPR, teda počas dôležitých osobných prekážok v štátnej službe určil žalobkyni dovolenku bez toho, aby o ňu žiadala a nástup dovolenky jej neoznámil 15 dní vopred (v rozpore s § 73 ods. 3 a ods. 5 zákona 73/1988 Z.z.). Súčasne poukázala na rozpor v postupe nadriadeného s § 48 ods. 4. Zaslaním z 22. júla 2013 príslušný orgán zhodnotil sťažnosť žalobkyne tak, že postup riaditeľa bol v súlade so zákonom. K tvrdeniam por. Y. a npor. Q. uviedla žalobkyňa, že sú účelové, v miestnosti totiž prítomní neboli, boli tam iní kolegovia, preto plán služieb nemala k dispozícii celých zmienovaných 27 minút len ona, hoci ho vzala aj vrátila ona. K tvrdeniu, že bola 13. júla 2013 JUDr. B. ústne upozornená, že bezdôvodne nepodpisuje došlé písomnosti, uviedla žalobkyňa, že v ten deň bola sobota a riaditeľ v soboty na pracovisku nebýval a nebol tam ani v tento konkrétny deň. Záverom uviedla žalobkyňa, že má za to, že po celý čas ide zo strany jej nadriadeného o šikanózný prístup.

V.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP). Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu treba zmeniť a rozhodnutia správnych orgánov zrušiť (§ 250ja ods. 3 druhá veta v spojení s § 220 OSP). O odvolaní preto rozhodol rozsudkom (§ 223 v spojení s § 250j ods. 1 OSP), ktorý verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli Najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <. najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 OSP).

27. V predmetnej veci bol napriek poučeniu o prípustnosti odvolania, kasačnou sťažnosťou žalobkyňou napadnutý rozsudok krajského súdu č.k. 6S/127/2015-50 z 30. júna 2016 doručený žalobcovi 5. septembra 2016. Krajský súd pritom účastníkov konania správne poučil o možnosti podať proti tomuto rozsudku odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Vzhľadom na to vyššie uvedené odvolací súd podanie žalobkyne prejednal ako včas podané odvolanie, a to v zmysle ustanovení OSP.

28. Z pripojeného spisovného materiálu vrátane administratívneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že disciplinárnym rozkazom riaditeľa Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Maťovské Vojkovce Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance, Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru č. 5 z 11. septembra 2015 bolo žalobkyni ako policajtku uložené podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie, ktorého dôvodom bola skutočnosť, že 29. júla 2013 nepodpísala prezenčnú listinu „Oboznámenie sa s Plánom služieb na mesiac august 2013“, evidovanú ako príloha č. 1 k č.p. PPZ-HCP-SO13-1-012/2013. Porušenie povinností policajtkou bolo zistené 31. júla 2013 o 07.30 hod. riaditeľom Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Petrovce počas kontroly prezenčnej listiny. Uvedené konanie bolo nadriadeným vyhodnotené ako porušenie základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona, podľa ktorého je policajt povinný plniť si svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, pretože žalobkyňa nepostupovala v zmysle článku 2 ods. 7 pokynu riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Prezídia Policajného zboru č.

2/2012, ktorým sa určuje rozsah a vedenie evidenčných pomôcok na oddeleniach hraničnej kontroly Policajného zboru, pokynu riaditeľa OHK PZ Petrovce evidovaného pod č.p. PPZ-HCP-SO13-26-002/2013 a ani v zmysle úlohy č. 27 uloženej na pracovnej porade riaditeľa OHK PZ Petrovce. Žalobkyňa sa 18. septembra 2015 voči predmetnému disciplinárnemu rozkazu odvolala. Prezidiom Policajného zboru, Úradom hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvom hraničnej a cudzineckej polície Sobrance bol predmetný disciplinárny rozkaz 13. októbra 2015 potvrdený.

29. Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-SO1-182-007/2015 z 13. októbra 2015. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

30. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi nadriadenými, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

31. Podľa § 52 ods. 1 zákona disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinnosti policajta pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

32. Podľa § 53 ods. 1 zákona disciplinárnym opatrením je po

- a) písomné pokarhanie,
- b) zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac 3 mesiacov,
- c) zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka,
- d) zákaz činnosti,
- e) prepadnutie veci.

33. Podľa § 55 ods. 1 zákona za disciplinárne previnenie možno policajtovi uložiť len jedno z disciplinárných opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a/ až c/.

34. Podľa § 56 ods. 2 pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

35. Podľa § 57 ods. 1 zákona za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najskôr nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak konanie policajta, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrovania iného orgánu lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajta dozvedel o výsledku tohto prešetrovania; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. Podľa § 254 ods. 3 zákona k zániku práva z dôvodu, že nebolo v ustanovenej lehote vykonané, dochádza len v prípadoch uvedených v § 57, § 58 <., § 185 ods. 3 <., § 192 ods. 5 <., § 245 a § 246 <. na zánik práva sa prihliadne, aj keď sa to v konaní nenamieta.

37. Podľa § 246d OSP ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú.

38. Podľa § 250j ods. 4 tretia veta OSP ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na

rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci.

39. K námietke žalobkyne, že podľa § 57 ods. 1 s poukazom na § 254 ods. 3 zákona malo dôjsť k zániku práva z dôvodu, že nebolo v ustanovenej lehote vykonané, uvádza odvolací súd, že sa s uvedenou námietkou stotožňuje, je totiž zrejmé, že k uplynutiu objektívnej lehoty jeden rok na uloženie disciplinárneho opatrenia došlo, keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 3Sžo/56/2014 z 1. júla 2015 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6S/264/2013 z 3. apríla 2014, pôvodný disciplinárny rozkaz z 12. septembra 2013 bol zrušený a vec bola vrátená správneému orgánu prvého stupňa. Od 29. júla 2013 kedy sa mala žalobkyňa disciplinárne previniť, do vydania disciplinárneho z 11. septembra 2015 riadne uplynula objektívna lehota na disciplinárne potrestanie - v zmysle ustanovenia § 254 ods. 3 došlo k zániku práva.

40. K právnej argumentácii žalovaného, že sa na predmetnú lehotu uplatňuje ustanovenie § 246d OSP, ktoré upravuje prerušenie plynutia lehôt, odvolací súd uvádza, že zákon č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície má aj v zmysle dôvodovej správy k predmetnému zákonu, konkrétne ku §§ 55-60, teda práve k vyššie uvedenému § 57 upravujúcemu subjektívnu lehotu, aj prvky procesnoprávnej povahy. „Z hľadiska komplexnosti navrhovanej právnej úpravy sa upravuje priamo v návrhu zákona i procesná stránka disciplinárneho konania, t.j. postup účastníkov disciplinárneho konania pri ukladaní disciplinárnych opatrení. Sú tu uvedené všeobecné zásady používané pri ukladaní disciplinárnych opatrení. Zánik disciplinárnej zodpovednosti za disciplinárne previnenie i priestupok sa navrhuje ustanoviť na jeden rok odo dňa ich spáchania, nakoľko ide o porušenie rovnakej intenzity a riešenie si vyžaduje podobný postup.“ Naopak v dôvodovej správy k novele OSP, k ust. § 246d OSP sa uvádza, že účelom tohto ustanovenia bolo, že vydávanie rozhodnutí hmotnoprávne predpisy obmedzujú lehotami, ktoré počas súdneho konania (často na základe účelovo podaných žalôb) uplynuli, v dôsledku čoho, v prípade zrušenia rozhodnutia správneho orgánu už nebol dostatok času na ďalšie konanie a uloženie sankcie, hoci na to inak boli splnené zákonné podmienky. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ustanovenie § 246d OSP sa týka iba hmotnoprávnych predpisov, teda na zákon č. 73/1998 Z.z. sa predmetné ustanovenie, z dôvodu prvkov procesnoprávnej povahy, nevzťahuje.

41. Súd poznamenáva, že zásada *lex specialis, derogat legi generali* sa uplatňuje len v prípade, že príslušný špeciálny zákon, v tomto prípade zákon 73/1998 Z.z., deroguje postavenie všeobecného právneho predpisu, v tomto prípade OSP len v takom rozsahu, v ktorom sám problematiku upravuje. Úpravu preklúzie nachádzame v ustanovení § 254 ods. 3 zákona - *lex specialis*, v zmysle ktorého došlo k zániku práva z dôvodu, že nebolo v ustanovenej lehote vykonané.

42. Preskúmaním veci v odvolacom súdnom konaní dospel najvyšší súd k záveru, že vzhľadom na vyššie uvedenú preklúziu, došlo k uplynutiu lehoty pre výkon rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu súd nepovažoval za potrebné rozhodovať o ďalších odvolacích dôvodoch žalovanej.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP zmenil tak, že ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

44. Správny orgán v ďalšom konaní je viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

45. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP a v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu, keďže trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní si v lehote podľa § 151 ods. 1 OSP nevyčísľil a ďalšie trovy konania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia zo spisu nevyplývali (§ 151 ods. 2 OSP). Žalovaný si podaním z 29. decembra 2015 vyčísľil trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia vo výške 533,59 EUR pozostávajúcich z troch úkonov právnej služby po 139,83 €, t.j. 419,49 € (prevzatie zastupovania, podanie žaloby a vyjadrenie k

vyjadreniu žalovaného z 8. decembra 2015), 3x režijný paušál za rok 2015 vo výške 8,39 € a 20% DPH. Z čoho odvolací súd považuje uplatnenie si trov za vyjadrenie k vyjadreniu za neúčelné a v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. l/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov pripomína, že súdne konanie je od poplatku oslobodené. Súd preto priznáva žalobkyni náhradu trov konania vo výške 355,73 € za dva právne úkony, a to prevzatie zastupovania a podanie žaloby, t.j. 2x 139,83 € a 2x režijný paušál 8,39 € a 20% DPH. Žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.